

tager den Beslutning, som er bindende for Regjeringen, saa kan dette jo med Føie indvendes mod et Forslag, som indeholder en directe Valgret, og hvorefter Valgerne umiddelbart skulle træde frem. Naar der her kræves Genstemmighed, saa er det ganske vist, at der let kunde komme en saadan enkelt Stemme frem, som kunde tilintetgjøre Betydningen af Valget. Her derimod, hvor der er Spørgsmaal om Genstemmighed i dette Udvalg, har det langfra den samme Betydning, at der kan være enkelte Menighedsmedlemmer, som kunne være af en anden Mening, thi for at faae nogenstømt Indflydelse, maae de have samlet det Antal Stemmer, som kræves ved Forholdstalsvalget; og det faaer saa en meget større Betydning, naar man lægger Mærke til, at selv det Medlem af Kirkecommissionsen, som vilde gaae videst, ingenlunde er gaaet ind paa den Tanke, at Indstillingen kun skulde være bindende, naar der ikke var Genstemmighed. — Forsaavidt som man nu siger, at, naar man ikke vil gaae ind paa en Forandring heri, vil denne Lov ingen Betydning faae, idet man ikke vil sætte Priis paa at faae en saadan Forsatning, og derfor ikke vil benytte den, da, har jeg allerede udtalt, at det jo er umuligt at sige, hvorledes man vil optage Noget rundt omkring i Landet. Der har jo dog ogsaa yttret sig flere Stemmer i dette Thing, som have udtalt, at en saadan Lov som denne vil blive modtagen med stor Tilfredshed, og det Samme er ligeledes blevet udtalt i Kirkecommissionsen, hvor der dog ogsaa var Mænd, som maae antages at kjende Stemningen. Det forekommer mig ogsaa, at den, som i 5—6 Aar har havt den Ære at være Kirkeminister, maa have samlet en saa rig Erfaring i den Henseende, at ogsaa han kan have en nogenlunde bestemt Forestilling om, hvorvidt man vil sætte Priis paa, at en Lov som denne vil blive given, og jeg tilstaaer, at jeg har den allerfuldstændigste Overbeviisning om, at det vil blive Tilfældet. — Men naar man vil forlade dette Terrain, de personlige mere eller mindre begrundede Overbeviisninger, og derimod vil see hen til selve Sagen, saa forekommer det mig dog klart, at Lovforslagets Bestemmelser

virkelig maae siges at give Meget, hvor der nu Intet er, og at der derfor af dem, som overhovedet sætte Priis paa Udøvelsen af den Myndighed, som der her er Tale om, maae tillægges dem en ikke ringe Betydning. Det ærede Medlem her ligeoverfor (C. Andersen) meente nu vel, at den i Loven opstillede Ordning ikke vilde have nogen Forandring tilfølgende i den nuværende Tilstand. Han gik ud fra dette, som jeg foreløbig skal lade staae hen, at den Genstemmighed, som der er foresaet, albrig vil komme tilstede, og at det Tilfælde kunde vi altsaa staae en Streg over. Naar vi da altsaa efter det ærede Medlems Anviisning have staaet en Streg over dette Punkt og komme til den anden Bestemmelse, da skal den formeentlig ikke indeholde Andet, end hvad der allerede nu kan være og ogsaa er Tilfældet, nemlig at man kan indkomme med Petitioner, og at Ministeriet da kan tage saameget eller saalidt Hensyn dertil, som det har Lyst. Med Hensyn hertil vil jeg sige, at, selv om det ærede Medlems Udtalelse med Hensyn til det første Punkt var rigtig, kan jeg ikke anerkjende Rigtigheden af, hvad der er sagt med Hensyn til det sidste Punkt. Der er nemlig en overordentlig væsentlig Forskjel imellem den Stilling, der nu er tilstede, og den, der vil fremkomme efter Lovforslaget. Naar der er foreskrevet bestemte Regler for Tilvebringelsen af Udtalelser fra en Menighed, naar der i Genhold dertil har været afholdt en Forsamling, naar der i denne har fundet en Afstemning Sted, og saa endelig en samlet Udtalelse foreligger fra et saadant Udvalg som det, Lovforslaget omtaler, da er Ministeren — det vil søles af Enhver, som er og som overhovedet kan være Minister — ganske anderledes stillet, end hvor der foreligger en simpel Ansøgning, selv om denne er forsynet med nok saa mange Underkrifter. Der kan i det sidstnævnte Tilfælde ikke have været den Leilighed til Meningsudveksling som i det førstnævnte Tilfælde; der kan ikke have været den Opfordring til at gjøre sin Mening saaledes gjældende ved den blotte Underkrift af en Petition, som der er, hvor der har fundet en Forhandling Sted under Ledelse af et geist-